

Lovforslag nr. L 37. Fremsat den 25. oktober 1989 af indenrigsministeren (Thor Pedersen)

Forslag

til

Lov om ændring af de kommunale styrelseslove

(Faste vederlag, kommunalt ansattes medlemskab af udvalg)

§ 1

I lov om kommunernes styrelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 539 af 3. august 1989, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 15 indsættes:

»§ 15 a. Kommunalbestyrelsens medlemmer skal vederlægges enten efter reglerne i § 16 eller efter reglerne i § 16 a. En nyvalgt kommunalbestyrelse vederlægges efter samme regler som den hidtidige kommunalbestyrelse, medmindre kommunalbestyrelsen på det konstituerende møde eller senere i funktionsperioden træffer beslutning om ændret vederlæggelse. Kommunalbestyrelsens beslutning herom har virkning fra udgangen af den måned, hvor beslutningen er truffet, og kan ikke ændres senere i kommunalbestyrelsens funktionsperiode.«

2. Efter § 16 indsættes:

»§ 16 a. Der ydes et fast vederlag til kommunalbestyrelsens medlemmer. Et medlem kan vælge i stedet at modtage erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste, jf. stk. 3, dog således at valget foretages med virkning for ét regnskabsår ad gangen. De nærmere regler om vederlaget og erstatningen fastsættes af indenrigsministeren.

Stk. 2. Der ydes et tillægsvederlag til kommunalbestyrelsens medlemmer for deltagelse i kommunalbestyrelsens møder og varetagelse af kommunale hverv, der udføres efter valg af kommunalbestyrelsen, samt for deltagelse i kurser m.v. For medlemskab af økonomiudvalg og stående udvalg modtager kommunalbestyrelsesmedlemmer endvidere udvalgsvederlag.

De nærmere regler om vederlagene fastsættes af indenrigsministeren, som tillige kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan yde vederlag for medlemskab af andre udvalg, der er nedsat af kommunalbestyrelsen.

Stk. 3. Hvor et medlem dokumenterer tabt arbejdsfortjeneste, ydes der ud over de i stk. 2 nævnte vederlag erstatning herfor, såfremt medlemmet ikke modtager det faste vederlag i henhold til stk. 1. Erstatning ydes for deltagelse i møder i kommunalbestyrelsen og dennes udvalg, for deltagelse i møder i forbindelse med kommunale hverv, der udføres efter valg af kommunalbestyrelsen, samt for deltagelse i kurser m.v., dersom udgifterne afholdes af kommunen. Erstatningen kan pr. dag dog højst udgøre det tredobbelte af det diætbeløb, som af indenrigsministeren er fastsat for møder af ikke over 4 timers varighed, jf. § 16, stk. 5.

Stk. 4. Til formændene for udvalg, der er nedsat af kommunalbestyrelsen, kan der ydes et vederlag, hvis størrelse fastsættes i styrelsesvedtægten. Hvis der ydes et formandsvederlag, kan dette ikke udgøre et beløb, der er mindre end vederlaget for medlemskab af det pågældende udvalg, jf. stk. 2, 2. pkt. En vederlagt udvalgsformand kan ikke modtage vederlag for medlemskab af det pågældende udvalg. Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler om ydelse af vederlag til udvalgsformænd samt regler om ydelse af vederlag til et medlem, der fungerer som udvalgsformand på grund af formandens sygdom, ferie eller fravær af anden årsag.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsens formand og de i § 64, stk. 2, nævnte magistratsmedlemmer

kan ikke modtage vederlag eller erstatning for tabt arbejdsfortjeneste efter stk. 1-4.

Stk. 6. Til stedfortrædere, der indkaldes til at deltage i enkelte møder i kommunalbestyrelsen, jf. § 14, stk. 3, og § 15, stk. 1, ydes diæter og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste efter reglerne i § 16, stk. 2, 5 og 6.

Stk. 7. Ethvert medlem er forpligtet til at modtage de ydelser, der tilkommer den pågældende efter reglerne i stk. 1-6.

Stk. 8. Kommunalbestyrelsen kan yde befordringsgodtgørelse samt godtgørelse for fraværelse fra hjemstedet i forbindelse med varetagelsen af kommunale hverv.«.

3. § 29, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Medlemskab af et stående udvalg er udelukket for

- a) ansatte, der over for udvalget er umiddelbart ansvarlige for ledelsen af et forvaltningsområde, og disses stedfortrædere, og
- b) ansatte, der i øvrigt har ledende administrative funktioner inden for et forvaltningsområde, der henhører under udvalget.«.

4. I § 29, stk. 3, litra a, ændres »§ 18« til: »§ 18, stk. 3,«.

5. § 29, stk. 4, litra a, affattes således:

- »a) et stående udvalg, hvis den ansatte i medfør af stk. 2, litra a, er udelukket fra medlemskab af udvalget,«.

§ 2

I lov om Københavns Kommunes styrelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 538 af 3. august 1989, affattes § 24, stk. 2, således:

»Stk. 2. Kommunalt ansatte, der er umiddelbart ansvarlige for ledelsen af et forvaltningsområde i en magistratsafdeling, kan ikke være medlem af et udvalg, hvis sagsområde omfatter det pågældende forvaltningsområde.«.

§ 3

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget omfatter dels et forslag om en fast vederlagsordning for kommunalbestyrelsens medlemmer, dels et forslag om lempeligere regler for kommunalt ansattes adgang til medlemskab af udvalg.

1. Fast vederlagsordning

Efter forslaget vil alle kommuner få mulighed for at indføre faste vederlag til kommunalbestyrelsesmedlemmerne i stedet for det nuværende system med mødediæter. Der vil være tale om en valgfri ordning, således at kommunalbestyrelsen selv træffer beslutning om, hvorvidt medlemmerne skal vederlægges - som i dag - med et fast vederlag og diæter, eller om medlemmerne skal vederlægges alene med faste vederlag.

Til grund for lovforslaget ligger betænkning nr. 1027/1984 om kommunale diæter og vederlag, som blev afgivet af et af Indenrigsministeriet nedsat udvalg, der skulle fremsætte forslag til omlægning af diæter til vederlag. Den foreslåede vederlagsmodel svarer i det væsentligste til det forslag, der blev fremlagt af et flertal i udvalget, der var sammensat af repræsentanter fra Indenrigsministeriet, de kommunale organisationer og Københavns og Frederiksberg Kommuner.

Forslaget om at give kommunerne mulighed for at indføre en fast vederlagsordning i stedet for vederlæggelsen gennem mødediæter kan ses i sammenhæng med kommunernes bestræbelser på at tilpasse den kommunale styrelse til kravene om omstilling og effektivisering. En indførelse af faste vederlag vil betyde en væsentlig forenkling i forhold til den administrativt besværlige og tidkrævende ordning med diæter.

Samtidig vil en ordning med faste vederlag betyde, at kommunalbestyrelsesmedlemmerne får bedre mulighed for at overskue og indrette sig på de økonomiske vilkår for det kommunale arbejde.

En ordning med faste vederlag er indført som frikommuneforsøg i Herlev Kommune. Det er kommunens opfattelse, at forsøget har medført store administrative lettelser, idet der ikke længere skal føres

regnskab med de enkelte kommunalbestyrelsesmedlemmers mødedeltagelse og varigheden af møderne. I Esbjerg Kommune er der også ønske om at gennemføre et frikommuneforsøg med faste vederlag i stedet for mødediæter.

Efter de gældende regler i styrelseslovens § 16 får alle kommunalbestyrelsesmedlemmer, bortset fra borgmesteren, dels et fast vederlag for medlemskab af kommunalbestyrelsen, alternativt erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, dels diæter. Der ydes således diæter ved siden af enten det faste vederlag eller erstatningen for tabt arbejdsfortjeneste. Ikke-kommunalbestyrelsesmedlemmer modtager efter de gældende regler diæter og erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Lovforslaget medfører ingen ændringer for ikke-kommunalbestyrelsesmedlemmer. For kommunalbestyrelsesmedlemmer vil diæterne, såfremt kommunalbestyrelsen vælger denne ordning, blive erstattet af to former for vederlag. For det første et tillægsvederlag for møderne i kommunalbestyrelsen m.v. For det andet et udvalgsvederlag for medlemskab af kommunalbestyrelsens udvalg. Det nuværende faste vederlag på 16.800 kr. årligt for medlemskab af kommunalbestyrelsen vil blive bevaret, og medlemmerne vil fortsat kunne vælge at få erstatning for tabt arbejdsfortjeneste i stedet for dette faste vederlag.

Tillægsvederlaget afløser diæterne for arbejdet i selve kommunalbestyrelsen og arbejdet med andre kommunale hverv, som medlemmet varetager, samt diæter for deltagelse i kurser m.v. Udvalgsvederlaget afløser diæterne for arbejdet i økonomiudvalg og stående udvalg m.v.

De nærmere regler om de to nye typer vederlag fastsættes af indenrigsministeren. Ved fastsættelsen af reglerne om vederlagene vil det blive tilstræbt, at en overgang til faste vederlag vil være omkostningsneutral set for kommunerne under ét. Samtlige diæter til kommunalbestyrelsesmedlemmer vil således blive konverteret til vederlag.

Det er forudsat, at tillægsvederlaget fastsættes til et beløb svarende til de nuværende diæter for møder i kommunalbestyrelsen og andre kommunale hverv samt kurser m.v. Efter de af Indenrigsministeriet fo-

retagne undersøgelser af de nuværende diætudbetalinger forventes fastsat et tillægsvederlag på 13.000 kr. årligt i kommunerne, dog 23.000 kr. i magistratskommunerne. For kommunalbestyrelsesmedlemmer vil summen af det faste vederlag og tillægsvederlaget således blive ca. 30.000 kr. (i magistratskommunerne dog ca. 40.000 kr.).

I amtskommunerne forventes fastsat et tillægsvederlag på 18.000 kr. årligt, dog 13.000 kr. i Bornholms Amtskommune. For amtsrådsmedlemmer vil det faste vederlag og tillægsvederlaget således i alt udgøre ca. 35.000 kr., dog ca. 30.000 kr. for medlemmerne af Bornholms Amtsråd.

Hertil kommer en pulje til udvalgsvederlag, som den enkelte kommunalbestyrelse kan disponere over. Kommunalbestyrelsen beslutter selv, hvorledes denne pulje fordeles mellem økonomiudvalg og de stående udvalg. Herved kan der tages hensyn til antal af udvalg i den enkelte kommune, medlemstallet i de enkelte udvalg samt - ikke mindst - opgaverne og arbejdsbyrden i de enkelte udvalg.

Ved en overgang fra diæter til vederlag vil det være rimeligt, at kommunen som udgangspunkt anvender hele udvalgpuljen. Da der imidlertid ved nedlæggelse af udvalg eller andre ændringer i udvalgsstyret kan ske en ændring i forudsætningerne for udvalgpuljens størrelse, vil det ikke være et krav, at hele puljen skal fordeles.

Det er forudsat, at udvalgpuljens størrelse, der fastsættes af indenrigsministeren, skal afhænge af, om der er tale om en kommune eller en amtskommune. Endvidere vil der blive taget hensyn til den enkelte kommunes/amtskommunes størrelse.

På baggrund af de af Indenrigsministeriet foretagne undersøgelser af de diætudbetalinger, der er foretaget i 1988, forventes det, at der vil blive fastsat følgende udvalgpuljer for de enkelte kommuner, angivet som en procent af borgmestervederlaget i kommunerne i samme år:

Indbyggertal (1.000)	Pct.
- 12,5	40
12,5 - 20	65
20 - 25	80
25 - 30	90
30 - 40	100
40 - 60	110
60 -	120
Magistratskommuner	165

For amtskommunerne forventes fordelingen af udvalgpuljer at føre til, at amtskommunerne, bortset fra Bornholms Amtskommune, får en pulje på 165 pct. af amtsborgmestervederlaget.

Med de anførte procenter er det tillige tilstræbt, at der i videst muligt omfang er omkostningsneutralitet inden for den enkelte kommunestørrelse. Omlægningen fra diæter til vederlag vil derimod ikke nødvendigvis være økonomisk neutral i forhold til den enkelte kommune og i forhold til det enkelte medlem.

Når kommunalbestyrelsen har fordelt udvalgpuljen på de enkelte udvalg, deles det enkelte udvalgs pulje derefter ligeligt mellem udvalgsmedlemmerne. Dog vil en vederlagt udvalgsformand ikke kunne få vederlag for medlemskab af det udvalg, den pågældende er formand for. Fordelingen af udvalgpuljen skal foretages for mindst ét regnskabsår ad gangen med mulighed for ændringer, hvis kommunens udvalgsstruktur ændres i regnskabsåret.

Gennemsnitligt vil et medlem fra udvalgpuljen få fra ca. 7.500 kr. i de små kommuner og op til ca. 20.000 kr. i de store kommuner (bortset fra magistratskommunerne). Et medlems samlede vederlæggelse for arbejdet i kommunalbestyrelsen m.v. og udvalgene vil herefter gennemsnitligt i alt udgøre 40-45.000 kr., hvilket svarer til den gennemsnitlige vederlæggelse i dag.

Vedrørende tilblivelsen af § 16 i den kommunale styrelseslov henvises for så vidt angår den oprindelige affattelse til Folketingstidende 1967/68, 2. samling, 44, 347, 2655 og 3186, og for så vidt angår senere ændringer til Folketingstidende 1969/70, 2358, 3129, 4450 og 4601, Folketingstidende 1972/73, 1467, 2458, 5639 og 5672, Folketingstidende 1976/77, 2. samling, 287, 1332, 4890, 5157 og 5386, Folketingstidende 1978/79, 5238, 5958, 8246 og 8603, Folketingstidende 1980/81, 301, 589, 4237 og 4520 samt Folketingstidende 1988/89, 5030, 6104-6117, 7952-7954 og 8239.

2. Lempeligere regler for kommunalt ansattes medlemskab af udvalg

Formålet med forslaget er at modvirke, at kommunalt ansatte ved ændringer i den kommunale udvalgsstruktur i videregående omfang bliver afskåret fra medlemskab af udvalg som følge af reglerne om generel inhabilitet (hvervsuforenelighed). Efter lovforslaget vil de kommunalt ansatte kun blive udelukket fra medlemskab i det omfang, det må anses for nødvendigt for at sikre forvaltningens effektivitet og borgernes tillid til forvaltningen.

Ved lov nr. 220 af 5. april 1989 om ændring af de kommunale styrelseslove og lov nr. 389 af 7. juni 1989 om ændring af den sociale styrelseslov samt forskellige bestemmelser om det sociale udvalg har kommunerne fået mulighed for frit at indrette kommunens udvalgsstruktur i overensstemmelse med lokale ønsker og behov, idet der herefter generelt er skabt mu-

lighed for at reducere antallet af udvalg til et økonomiudvalg og et stående udvalg (driftsudvalg).

Særligt ophævelsen af kravet om oprettelse af et socialudvalg har givet anledning til, at der i mange kommuner er overvejelser om ændringer i kommunernes udvalgs- og forvaltningsstruktur. I denne forbindelse har der imidlertid været peget på, at de gældende habilitetsregler vil føre til, at kommunalt ansatte ved sådanne strukturændringer i langt videre omfang bliver afskåret fra at deltage i udvalgsarbejdet, og at dette kan lægge hindringer i vejen for en omstrukturering eller forenkling af udvalgsstrukturen.

Efter de gældende regler kan en kommunalt ansat ikke være medlem af det stående udvalg, hvis forvaltningsområde omfatter hans tjenstlige virksomhed. Hvis et udvalgs sagsområde udvides eller sammensættes af opgaver fra flere forskellige forvaltningsområder, medfører det, at kommunalt ansatte også afskæres fra at deltage i udvalgsbehandling af sager, der ikke vedrører den del af forvaltningen, som de er ansat i.

I det mest radikale tilfælde, hvor der kun oprettes ét stående udvalg, medfører de gældende habilitetsregler, at næsten ingen kommunalt ansatte kan være medlem af dette udvalg. Selv om der kun sker mindre ændringer, f.eks. en samling i ét stående udvalg af visse opgaver fra socialforvaltningen og kulturforvaltningen, medfører reglerne det urimelige, at en række ansatte afskæres fra deltagelse i udvalgsarbejdet på områder, som de i deres ansættelsesforhold er helt uden berøring med.

Baggrunden for de generelle habilitetsregler er bl.a., at en person ikke bør være medlem af et udvalg, hvis den pågældende hyppigt vil være afskåret fra at deltage i sagerne behandling på grund af konkret inhabilitet. I tilfælde, hvor et udvalgs sagsområde omfatter forskellige forvaltningsområder, vil den ansatte ikke så hyppigt være afskåret fra at deltage i de enkelte sager på grund af konkret inhabilitet. Dette hensyn vil således ikke i sig selv have en sådan styrke, at der er tilstrækkelig grund til helt at afskære den pågældende fra medlemskab af udvalg.

Andre hensyn kan imidlertid begrunde, at en person bør være afskåret fra medlemskab af udvalg. De gældende habilitetskrav er således i første række begrundet i hensynet til forvaltningens effektivitet og hensynet til borgernes tillid til den kommunale forvaltning. Den kommunalt ansatte bør ikke samtidig som udvalgsmedlem have tilsyn og kontrol med sin egen tjenstlige virksomhed. Hvis en ansat over for udvalget er ansvarlig for et forvaltningsområde eller i øvrigt har ledende administrative funktioner inden for udvalgets sagsområder, bør den pågældende ikke

tillige som udvalgsmedlem føre tilsyn med opgavevaretagelsen eller tage stilling til egne indstillinger i sagerne.

De gældende inhabilitetsregler rækker videre og udelukker alle, der er ansat inden for udvalgets forvaltningsområde. Der er tale om vidtgående krav, som imidlertid retsteknisk har den fordel, at afgrænsningen af kredsen af udelukkede kun sjældent giver anledning til tvivlsspørgsmål. Dette gælder dog kun, når der er en sammenhæng mellem de enkelte udvalg og de enkelte forvaltningsgrene, således som det i det væsentligste hidtil har været tilfældet. Til hvert stående udvalg har der været en hertil svarende forvaltningsgren.

Med de strukturændringer, som allerede er gennemført i nogle kommuner, og som overvejes i mange kommuner, brydes denne sammenhæng mellem det enkelte udvalg og den enkelte forvaltningsgren. Dette nødvendiggør ændringer i habilitetsreglerne. Samtidig kan der være grund til mere generelt at lempe reglerne, idet de vidtgående konsekvenser af de gældende regler kan forekomme mindre rimelige.

Det forhold, at alle ansatte i den pågældende sektor afskæres fra medlemskab af vedkommende udvalg, uanset hvilke opgaver eller funktioner de pågældende varetager, medfører eksempelvis, at en børnehavepædagog eller -medhjælper er udelukket fra medlemskab af socialudvalget, og at en kontorassistent i teknisk forvaltning er afskåret fra medlemskab af teknisk udvalg.

Med væksten i antallet af kommunalt ansatte og den samtidige vækst i antallet af kommunalt ansatte, der deltager i kommunalpolitisk arbejde, medfører habilitetskravene, at en betydelig befolkningsgruppe afskæres fra politisk indflydelse i de kommunale udvalg. Hensynet til det politiske mandat, som vælgerne har givet kommunalbestyrelsens medlemmer, taler således også for, at der kun, hvor det er klart påkrævet, gælder generelle begrænsninger af de enkelte medlemmers arbejdsområder.

Reglerne om kommunalt ansattes adgang til medlemskab af stående udvalg blev indsat i den kommunale styrelseslov fra 1968. Før styrelseslovens ikrafttræden den 1. april 1970 var der ikke lovbestemmelser om adgangen for kommunens ansatte til at være medlem af kommunalbestyrelsens udvalg. I sin praksis antog Indenrigsministeriet imidlertid, at det som et almindeligt princip inden for kommunalforvaltningen måtte gælde, at ingen, der som tjenestemand eller på anden måde var ansat i kommunens tjeneste, på samme tid kunne have sæde i vedkommende udvalg eller anden tilsynsførende myndighed, som han selv direkte var undergivet i tjenstlig henseende, såle-

des at han arbejdede under ansvar umiddelbart over for den pågældende tilsynsførende myndighed.

Reglen i styrelsesloven betød således en udvidelse af kredsen af kommunalt ansatte, der var udelukket fra medlemskab af udvalg. For økonomiudvalget betød det, at alle kommunalt ansatte blev afskåret fra medlemskab af udvalg.

Senere er inhabilitetsreglerne blevet lempet for så vidt angår økonomiudvalget (lov nr. 277 af 8. juni 1977). Herved indførtes der et »afstandskriterium«, således at kun ansatte, der udfører funktioner »tæt på« økonomiudvalget, er udelukket fra medlemskab af udvalget. Dog er alle ansatte, der varetager økonomiudvalgets lovbestemte sagsområder (kasse- og regnskabsvæsen, personaleforvaltning m.v.), afskåret fra medlemskab af udvalg.

De regler, der i 1983 blev indsat i styrelsesloven om ægtefælleinhabilitet, er også udtryk for en nuanceret regulering på grundlag af afstandskriteriet (lov nr. 124 af 25. marts 1983).

Efter lovforslaget indføres der ligeledes et afstandskriterium for så vidt angår kommunalt ansattes medlemskab af stående udvalg, således at den nuværende sektorafrænsning erstattes af en funktionsbestemt afgrænsning.

Herudover gælder imidlertid reglerne i forvaltningsloven om konkret inhabilitet (udelukkelse fra deltagelse i enkeltstager), hvorefter ansatte, der har en særlig uvedkommende interesse i en sag, er afskåret fra at deltage i udvalgets (og kommunalbestyrelsens) behandling og afgørelse af sagen.

Ifølge forslaget til ny § 29, stk. 2, begrænses kredsen af udelukkede til ansatte, der over for det stående udvalg er umiddelbart ansvarlige for ledelsen af et forvaltningsområde, og disses stedfortrædere, samt ansatte, der i øvrigt har ledende administrative funktioner inden for et udvalgsområde, der henhører under udvalget. Om den nærmere afgrænsning af personkredsen henvises til bemærkningerne til bestemmelsen.

For så vidt angår kommunalt ansattes medlemskab af økonomiudvalget foreslås alene en ændring, der præciserer den gældende tekst, jf. bemærkningerne til forslaget til § 29, stk. 3.

De foreslåede lempelser af habilitetsreglerne bør endvidere føre til, at der også for kommunalt ansattes ægtefæller (faste samlever) sker lempelser i adgangen til medlemskab af stående udvalg, jf. bemærkningerne til forslaget til ny § 29, stk. 4.

For så vidt angår tilblivelsen af lovens § 29, stk. 2, i den oprindelige affattelse henvises til Folketingstidende 1967/68, 2. samling, B 279 og 289 f. Vedrørende ændringen af lovens § 29, stk. 2, og forslaget om at indsætte et nyt stk. 3 om økonomiudvalget henvises

til Folketingstidende 1976/77, 2. samling, 287, 1332 ff., 4890 ff., 5157 ff. og 5386. Vedrørende ændringen af lovens § 29 ved tilføjelse af et nyt stk. 4 om ægtefælleinhabilitet henvises til Folketingstidende 1982/83, 2070 f., 2769 ff. og 7454 ff.

3. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Lovforslaget vil ikke medføre nogen økonomiske eller administrative konsekvenser for staten.

For kommunerne vil en indførelse af en fast vederlagsordning for kommunalbestyrelsens medlemmer medføre administrative lettelser, idet der ikke længere skal føres regnskab med de enkelte medlemmers mødedeltagelse og varigheden af møderne.

For kommunerne forventes en indførelse af en fast vederlagsordning ikke at have økonomiske konsekvenser. Det er som angivet i de almindelige bemærkninger tilstræbt, at en overgang fra diæter til fast vederlag vil være omkostningsneutral set for kommunerne under ét. Det diætbløb, der efter kommunernes regnskab for 1988 er udbetalt til kommunalbestyrelsesmedlemmer (116,6 mio. kr.), vil blive konverteret til vederlag. Da det er anset for rimeligt, at vederlagsordningen indføres som en valgfri ordning, kan der dog opstå mer- eller mindreudgifter afhængigt af, hvilke og hvor mange kommuner der vælger en overgang til en vederlagsordning. Eventuelle merudgifter opvejes imidlertid af besparelser som følge af de administrative lettelser ved en vederlagsordning.

4. Hørte myndigheder m.fl.

Lovforslaget er forelagt Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen i Danmark samt Københavns og Frederiksberg Kommuner. Endvidere er forslaget forelagt Justitsministeriet, Finansministeriet (Budgetdepartementet og Administrations- og Personaledepartementet), Arbejdsministeriet og Undervisnings- og Forskningsministeriet.

Bemærkninger til forslagens enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Om baggrunden for forslaget henvises til de almindelige bemærkninger.

Efter den foreslåede bestemmelse skal kommunalbestyrelsens medlemmer vederlægges enten efter reglerne i § 16 (diætorrdningen) eller efter reglerne i § 16 a (vederlagsordningen). Der skal gælde samme vederlæggelsesform for samtlige medlemmer i kommunalbestyrelsen.

Fra en valgperiodes begyndelse gælder den vederlæggelsesform (§ 16 eller § 16 a), der har været gældende for den hidtidige kommunalbestyrelse. Den nye kommunalbestyrelse kan imidlertid på det konstituerende møde eller på ethvert senere tidspunkt i valgperiodens løb træffe beslutning om at ændre vederlæggelsesformen. En beslutning herom har virkning fra udgangen af den måned, hvori beslutningen træffes, og gælder, indtil en ny kommunalbestyrelse måtte beslutte at ændre vederlæggelsesformen.

Ved de foreslåede regler ikrafttræden er alle kommunalbestyrelser omfattet af den gældende diætor-ning. De nyvalgte kommunalbestyrelser må derfor, hvis de ønsker vederlagsordningen, træffe beslutning herom. En sådan beslutning, som kan træffes når som helst i funktionsperioden, vil herefter være gældende for (den resterende del af) kommunalbestyrelsens funktionsperiode og indtil en ny kommunalbestyrelse måtte beslutte, at medlemmerne i stedet for skal vederlægges med diæter efter § 16.

Til nr. 2

Denne paragraf indeholder en udtømmende regulering af kommunalbestyrelsesmedlemmers vederlæggelse i tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen har valgt en vederlagsordning for medlemmerne.

Efter *stk. 1* skal der ydes et fast vederlag til alle kommunalbestyrelsens medlemmer bortset fra kommunalbestyrelsens formand og de i § 64, stk. 2, nævnte magistratsmedlemmer, jf. *stk. 5*. Denne bestemmelse og bestemmelsen om, at et medlem kan vælge i stedet for det faste vederlag at modtage erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste, svarer til de gældende bestemmelser i § 16, stk. 1.

Stk. 2 indeholder hjemmel til at yde kommunalbestyrelsens medlemmer et tillægsvederlag, som træder i stedet for de diæter, der efter § 16 ydes for deltagelse i kommunalbestyrelsens møder og varetagelsen af kommunale hverv samt deltagelse i kurser m.v.

Tilsvarende træder udvalgsvederlaget i stedet for de diæter, der ydes for deltagelse i møder i økonomiudvalget og stående udvalg.

Mens det faste vederlag og tillægsvederlaget skal ydes til alle kommunalbestyrelsesmedlemmer, bortset fra kommunalbestyrelsens formand og de i § 64, stk. 2, nævnte magistratsmedlemmer, er det kommunalbestyrelsen, der beslutter, om - og i givet fald med hvilken størrelse - der skal ydes udvalgsvederlag til medlemmerne af økonomiudvalget og stående udvalg. Kommunalbestyrelsen har ikke pligt til, at fordele hele udvalgspuljen mellem kommunalbestyrelsens udvalg. Det er forudsat, jf. de almindelige bemærkninger, at der ved fordelingen tages hensyn til

antallet af udvalg, medlemstallet i de enkelte udvalg samt opgaverne og arbejdsbyrden i udvalgene.

En vederlagt udvalgsformand kan ikke modtage vederlag for medlemskab af det udvalg, som han er formand for, jf. *stk. 4*. Det udvalgsvederlag, der er fastsat af kommunalbestyrelsen for det pågældende udvalg, fordeles ligeligt mellem samtlige udvalgsmedlemmer.

Der er i *stk. 2* hjemmel til, at indenrigsministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan yde udvalgsvederlag til medlemmerne af andre udvalg end økonomiudvalg og stående udvalg. Denne hjemmel vil umiddelbart blive udnyttet til at fastsætte, at der kan ydes vederlag til medlemmerne af udvalget efter den sociale styrelseslov § 3, der varetager opgaverne efter bistandslovens afsnit VIII (Hjælpeforanstaltninger uden samtykke).

Ligesom indenrigsministeren i henhold til § 16, stk. 5, i styrelsesloven fastsætter størrelsen af diæterne, er der hjemmel til, at indenrigsministeren fastsætter regler om tillægsvederlag og udvalgsvederlag, jf. de almindelige bemærkninger herom.

Efter *stk. 3* kan erstatning for tabt arbejdsfortjeneste modtages ved siden af tillægsvederlag og udvalgsvederlag, men ikke samtidig med modtagelse af det faste vederlag.

Efter de gældende regler er retten til at kræve erstatning for tabt arbejdsfortjeneste betinget af, at der udbetales diæter. Der skal således være tale om et møde eller et kursus. For alle møder i kommunalbestyrelsen og i udvalg, der er nedsat af kommunalbestyrelsen blandt dens medlemmer, skal der udbetales diæter, jf. styrelseslovens § 16, stk. 2. For møder i forbindelse med andre kommunale hverv og kurser udbetales kun diæter, hvis kommunalbestyrelsen har truffet beslutning herom, eller kursusdeltagelsen er betalt af kommunen, jf. § 16, stk. 3. Når diæter afløses af vederlag, kan retten til tabt arbejdsfortjeneste alene knyttes til mødedeltagelsen og den kommunalt betalte kursusdeltagelse.

Bortset herfra svarer de foreslåede regler om tabt arbejdsfortjeneste til de i dag gældende regler, som fortsat vil være gældende i de kommuner, der ikke vælger en vederlagsordning.

Stk. 4 svarer i det væsentlige til bestemmelsen i § 16, stk. 7, som blev indsat ved lov nr. 220 af 5. april 1989 om ændring af de kommunale styrelseslove.

Det er dog fastsat, at vederlaget til en udvalgsformand ikke kan fastsættes til et mindre beløb end det udvalgsvederlag, der ydes for medlemskab af det pågældende udvalg. Hvis formandsvederlaget efter de herom gældende regler undtagelsesvist ikke kan fastsættes til et så højt vederlag som fastsat for de menige

udvalgsmedlemmer, har formanden således krav på udvalgsvederlag.

Stk. 5 svarer til bestemmelsen i § 16, stk. 1, 1. pkt., og § 16, stk. 4.

Efter *stk. 6* skal der ydes diæter og tabt arbejdsfortjeneste til stedfortrædere, der indkaldes til at deltage i enkelte møder i kommunalbestyrelsen i tilfælde, hvor et medlem er inhabilt, jf. § 14, stk. 3, og hvor et medlem er forhindret i at deltage i det konstituerende møde eller i det møde, hvor forslaget til årsbudget og flerårige budgetoverslag undergives 2. behandling, jf. § 15, stk. 1.

Den foreslåede vederlæggelse af stedfortrædere i de nævnte tilfælde svarer til, hvad der antages at gælde efter reglerne i § 16. I kommuner, hvor kommunalbestyrelsesmedlemmerne vederlægges efter § 16 a, gælder vederlagsordningen også for stedfortrædere, bortset fra de nævnte særlige tilfælde, hvor der alene udbetales diæter og erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Stk. 7 svarer til den gældende bestemmelse i § 16, stk. 5, sidste pkt.

Stk. 8 svarer til den gældende bestemmelse i § 16, stk. 8.

Til nr. 3

Om baggrunden for forslaget henvises til de almindelige bemærkninger.

Formålet med de foreslåede bestemmelser er at opnå, at kommunalt ansatte alene afskæres fra medlemskab af et stående udvalg i de tilfælde, hvor de pågældendes opgaver og funktioner gør det påkrævet for at sikre forvaltningens effektivitet og borgernes tillid til den kommunale forvaltning.

Efter bestemmelsen i *litra a* vil ansatte, der over for et udvalg er umiddelbart ansvarlige for ledelsen af et forvaltningsområde, være afskåret fra medlemskab af udvalget. Herudover omfatter bestemmelsen også ansatte, der - efter organisations- og kompetencefordelingsplaner, stillingsbeskrivelser m.v. - er stedfortrædere for de pågældende tjenestegrensecher inden for de sagsområder, der henhører under udvalget.

Efter bestemmelsen i *litra b* er ansatte, der i øvrigt har ledende administrative funktioner inden for udvalgets sagsområder, afskåret fra medlemskab af udvalget. Afgrænsningen af, hvilke kommunalt ansatte der er udelukket efter denne bestemmelse, må bero på en konkret vurdering af indholdet af de funktioner, der er tillagt de pågældende.

Da den enkelte kommunalbestyrelse selv bestemmer, hvordan dens administration skal indrettes, herunder hvilke funktioner og stillingsbetegnelser dens ansatte skal have, kan man ved afgrænsningen ikke alene lægge vægt på stillingsbetegnelsen. Man må lægge vægt på de beføjelser, der i henhold til organi-

sations- og kompetencefordelingsplaner, stillingsbeskrivelser m.v. er tillagt den pågældende. Det afgørende vil være, om den ansatte har et *dagligt ledelsesansvar og selvstændigt leder et personale*. Stillings lønmæssige placering vil tillige kunne være et vejledende moment.

I forhold til de gældende regler betyder den foreslåede ændring, at institutionspersonale, bortset fra lederen af institutionen og andre med ledende administrative funktioner, f.eks. administrerende overlæger på sygehuse, ikke længere vil være afskåret fra medlemskab af det udvalg, som institutionen henhører under.

Som eksempler på ansatte i (central)forvaltningen, der udelukkes fra medlemskab af vedkommende udvalg efter bestemmelsen i *litra b*, kan nævnes sekretariatsledere, afdelingsledere, kontorchefer, ledende hjemmesygeplejersker og andre med selvstændigt personaleansvar.

Til nr. 4

For så vidt angår økonomiudvalget er der i § 29, stk. 3, fastsat særlige regler om kommunalt ansattes medlemskab af dette udvalg, der har tilsynet med de finansielle og forvaltningsmæssige forhold inden for samtlige kommunens administrationsområder. Efter § 29, stk. 3, *litra a*, kan ansatte i den del af kommunens forvaltning, som varetager administrationen af de sagsområder, der i medfør af § 18 og kapitel V er henlagt under økonomiudvalget, ikke være medlemmer af økonomiudvalget.

Ved lov nr. 220 af 5. april 1989 om ændring af de kommunale styrelseslove er § 18 blevet ændret, således at økonomiudvalget kan forestå alle kommunens planlægningsopgaver, herunder de kommunale sektorplaner. Da habilitetsbestemmelsen i § 29, stk. 3, *litra a*, herved kan få konsekvenser, der forekommer mindre rimelige, foreslås det, at det præciseres, at bestemmelsen i *litra a* kun omfatter ansatte, der varetager økonomi- og personalefunktioner. Herved sker der en udvidelse af anvendelsesområdet for bestemmelsen i *litra b*, der udelukker ansatte med ledende funktioner inden for andre af økonomiudvalgets forvaltningsområder. I det omfang økonomiudvalget forestår kommunens planlægning - ud over de økonomiske planlægningsfunktioner - vil ansatte, der er umiddelbart ansvarlige for eller i øvrigt har ledende administrative funktioner inden for disse områder, være udelukket fra medlemskab af økonomiudvalget efter bestemmelsen i § 29, stk. 3, *litra b*.

Til nr. 5

Reglerne om ægtefælleinhabilitet foreslås lempet for så vidt angår adgangen til medlemskab af stående

udvalg. Efter de gældende regler i § 29, stk. 4, litra a, kan den kommunalt ansattes ægtefælle (eller faste samlever) ikke være medlem af det stående udvalg, hvis forvaltningsområde omfatter den ansattes tjenstlige virksomhed, hvis den ansatte er umiddelbart ansvarlig for ledelsen af udvalgets forvaltningsområde eller i øvrigt har ledende administrative funktioner inden for forvaltningsområdet.

Som følge af de foreslåede lempelser i de kommunalt ansattes adgang til medlemskab af stående udvalg foreslås det, at den ansattes ægtefælle kun er afskåret fra medlemskab af et stående udvalg, hvis den ansatte over for udvalget er umiddelbart ansvarlig for ledelsen af et forvaltningsområde eller er stedfortræder for lederen. Ægtefællen vil herefter kun være udelukket fra medlemskab af et stående udvalg, hvis den ansatte også selv efter den foreslåede bestemmelse i § 29, stk. 2, litra a, vil være afskåret fra medlemskab af det pågældende udvalg. Om den nærmere afgrænsning henvises derfor til bemærkningerne ovenfor til nr. 3.

Til § 2

Den umiddelbare forvaltning af de kommunale anliggender, som i de udvalgsstyrede kommuner varetages af de stående udvalg, varetages i Københavns Kommune af magistratens medlemmer. Borgerrepræsentationens faste udvalg har således ikke samme funktioner som de stående udvalg. De faste udvalgs hovedfunktion er at behandle de sager, der henvises til dem af borgerrepræsentationen, og at afgive skriftlig indstilling herom til borgerrepræsentationens beslutning. Udvalgene har således alene rådgivende

funktioner og udøver ikke noget direkte tilsyn med den kommunale forvaltning.

Efter den gældende bestemmelse i § 24, stk. 2, kan en kommunalt ansat ikke være medlem af et udvalg m.v., hvori spørgsmål vedrørende hans tjenstlige forhold kan komme til behandling. Rækkevidden af denne bestemmelse har - ikke mindst på baggrund af de faste udvalgs funktioner - i praksis givet anledning til tvivl.

Det foreslås derfor, at inhabilitetsbestemmelsen ændres, således at alene kommunalt ansatte, der over for en borgmester er umiddelbart ansvarlige for ledelsen af et forvaltningsområde, afskæres fra medlemskab af et udvalg, hvis sagsområde omfatter det pågældende forvaltningsområde. Herved opnås, at en person som ansat ikke kan være ansvarlig for indstillingerne i de sager, som behandles af udvalget, og samtidig som udvalgsmedlem deltage i behandlingen af sagerne.

Til § 3

Det vil være ønskeligt, at de foreslåede lempelser i reglerne om kommunalt ansattes adgang til medlemskab af udvalg kan være ikrafttrådt, når de nyvalgte kommunalbestyrelser efter kommunalvalget den 21. november 1989 afholder deres konstituerende møde i tidsrummet 1.-15. december.

Ligeledes bør kommunalbestyrelserne på det konstituerende møde have mulighed for at beslutte, at kommunalbestyrelsens medlemmer fra den ny valgperiodes begyndelse skal vederlægges efter reglerne i § 16 a.

Det foreslås derfor, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om kommunernes styrelse, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 539 af 3. august 1989, foretages
følgende ændringer:

1. Efter § 15 indsættes:

»§ 15 a. Kommunalbestyrelsens medlemmer
skal vederlægges enten efter reglerne i § 16 eller
efter reglerne i § 16 a. En nyvalgt kommunalbe-
styrelse vederlægges efter samme regler som
den hidtidige kommunalbestyrelse, medmindre
kommunalbestyrelsen på det konstituerende
møde eller senere i funktionsperioden træffer
beslutning om ændret vederlæggelse. Kom-
munalbestyrelsens beslutning herom har virk-
ning fra udgangen af den måned, hvor beslut-
ningen er truffet, og kan ikke ændres senere i
kommunalbestyrelsens funktionsperiode.«.

§ 16. Der ydes et fast vederlag til kommu-
nalbestyrelsens medlemmer, bortset fra kom-
munalbestyrelsens formand og de i § 64, stk. 2,
nævnte magistratsmedlemmer. Ethvert med-
lem er forpligtet til at modtage vederlaget. Et
medlem kan vælge i stedet at modtage erstat-
ning for dokumenteret tabt arbejdsfortjenste,
jf. stk. 6, dog således at valget foretages med
virkning for ét regnskabsår ad gangen. De
nærmere regler om ydelse af vederlag og er-
statning fastsættes af indenrigsministeren.

Stk. 2. For deltagelse i møder i kommunal-
bestyrelsen og i udvalg, der er nedsat af kom-
munalbestyrelsen blandt dens medlemmer,
ydes der medlemmerne diæter.

Stk. 3. Der kan endvidere ydes diæter for
andre kommunale hverv, der udføres efter
valg af kommunalbestyrelsen eller kommu-
nens beboere, samt for deltagelse i kurser
m.v., der må anses af betydning for udøvelsen

af hvervet, herunder af hvervet som kommu-
nalbestyrelsesmedlem. Dersom udgifterne til
deltagelse i kurser m.v. afholdes af kommu-
nen, ydes der dog altid diæter.

Stk. 4. Er der tillagt nogen særligt honorar
eller vederlag, bortset fra ydelser efter stk. 1,
for bestridelse af et kommunalt hverv, kan der
dog ikke ydes den pågældende diæter for mø-
der m.v. i forbindelse med hvervets varetage-
lse.

Stk. 5. Indenrigsministeren fastsætter stør-
relsen af diæterne. Disse fastsættes til et be-
stemt beløb pr. dag, og således at der for dage,
hvor varetagelsen af hvervet beslaglægger me-
re end 4 timer, ydes det dobbelte beløb. Ved
beregningen af den tid, varetagelsen af hver-
vet beslaglægger, medtages også den tid, der
er fornøden til rejse til og fra det sted, hvor
hvervet udføres, medmindre hele rejsen fore-
går inden for samme primærkommunes græn-
ser. Ethvert medlem af kommunalbestyrelsen
er forpligtet til at modtage de diæteløb, der
tilkommer den pågældende efter foranstæn-
dende regler.

Stk. 6. Hvor et medlem dokumenterer mis-
tet arbejdsfortjenste, ydes der ud over det i
henhold til stk. 5 fastsatte diæteløb erstat-
ning herfor, såfremt medlemmet ikke modta-
ger vederlag i henhold til stk. 1. Erstatningen
kan pr. dag dog højst udgøre det tredobbelte
af det diæteløb, der af indenrigsministeren er
fastsat for møder af ikke over 4 timers varig-
hed.

Stk. 7. Indenrigsministeren fastsætter regler
om ydelse af vederlag til formændene for de af
kommunalbestyrelsen nedsatte udvalg samt
regler om ydelse af vederlag til et medlem, der
fungerer som udvalgsformand på grund af for-
mandens sygdom, ferie eller fravær af anden
årsag.

Stk. 8. Kommunalbestyrelsen kan yde befordringsgodtgørelse samt godtgørelse for fraværelse fra hjemstedet i forbindelse med varetagelsen af kommunale hverv.

2. Efter § 16 indsættes:

»§ 16 a. Der ydes et fast vederlag til kommunalbestyrelsens medlemmer. Et medlem kan vælge i stedet at modtage erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste, jf. stk. 3, dog således at valget foretages med virkning for ét regnskabsår ad gangen. De nærmere regler om vederlaget og erstatningen fastsættes af indenrigsministeren.

Stk. 2. Der ydes et tillægsvederlag til kommunalbestyrelsens medlemmer for deltagelse i kommunalbestyrelsens møder og varetagelse af kommunale hverv, der udføres efter valg af kommunalbestyrelsen, samt for deltagelse i kurser m.v. For medlemskab af økonomiudvalg og stående udvalg modtager kommunalbestyrelsesmedlemmer endvidere udvalgsvederlag. De nærmere regler om vederlagene fastsættes af indenrigsministeren, som tillige kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan yde vederlag for medlemskab af andre udvalg, der er nedsat af kommunalbestyrelsen.

Stk. 3. Hvor et medlem dokumenterer tabt arbejdsfortjeneste, ydes der ud over de i stk. 2 nævnte vederlag erstatning herfor, såfremt medlemmet ikke modtager det faste vederlag i henhold til stk. 1. Erstatning ydes for deltagelse i møder i kommunalbestyrelsen og dennes udvalg, for deltagelse i møder i forbindelse med kommunale hverv, der udføres efter valg af kommunalbestyrelsen, samt for deltagelse i kurser m.v., dersom udgifterne afholdes af kommunen. Erstatningen kan pr. dag dog højst udgøre det tredobbelte af det diætbløb, som af indenrigsministeren er fastsat for møder af ikke over 4 timers varighed, jf. § 16, stk. 5.

Stk. 4. Til formændene for udvalg, der er nedsat af kommunalbestyrelsen, kan der ydes et vederlag, hvis størrelse fastsættes i styrelsesvedtægten. Hvis der ydes et formandsvederlag, kan dette ikke udgøre et beløb, der er mindre end vederlaget for medlemskab af det pågældende udvalg, jf. stk. 2, 2. pkt. En vederlagt udvalgsformand kan ikke modtage vederlag for medlemskab af det pågældende udvalg. Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler om ydelse af vederlag til udvalgsformænd samt regler om ydelse af vederlag til et medlem, der fungerer som udvalgsformand på grund af for-

mandens sygdom, ferie eller fravær af anden årsag.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsens formand og de i § 64, stk. 2, nævnte magistratsmedlemmer kan ikke modtage vederlag eller erstatning for tabt arbejdsfortjeneste efter stk. 1-4.

Stk. 6. Til stedfortrædere, der indkaldes til at deltage i enkelte møder i kommunalbestyrelsen, jf. § 14, stk. 3, og § 15, stk. 1, ydes diæter og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste efter reglerne i § 16, stk. 2, 5 og 6.

Stk. 7. Ethvert medlem er forpligtet til at modtage de ydelser, der tilkommer den pågældende efter reglerne i stk. 1-6.

Stk. 8. Kommunalbestyrelsen kan yde befordringsgodtgørelse samt godtgørelse for fraværelse fra hjemstedet i forbindelse med varetagelsen af kommunale hverv.«

3. § 29, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Medlemskab af et stående udvalg er udelukket for

- a) ansatte, der over for udvalget er umiddelbart ansvarlige for ledelsen af et forvaltningsområde, og disses stedfortrædere, og
- b) ansatte, der i øvrigt har ledende administrative funktioner inden for et forvaltningsområde, der henhører under udvalget.«

§ 29.

Stk. 2. Ingen, der er ansat af kommunalbestyrelsen, kan være medlem af det stående udvalg, hvis forvaltningsområde omfatter hans tjenstlige virksomhed.

4. I § 29, stk. 3, litra a, ændres »§ 18« til: »§ 18, stk. 3.«

§ 29.

Stk. 3. Medlemskab af økonomiudvalget er udelukket for

- a) ansatte i den del af den kommunale forvaltning, som varetager administrationen af de sagområder, der i medfør af § 18 og kapitel V er henlagt under økonomiudvalget.
- b) ansatte, der er umiddelbart ansvarlige for eller i øvrigt har ledende administrative funktioner inden for andre forvaltningsområder, som forestås af økonomiudvalget, og
- c) ansatte, der er umiddelbart ansvarlige for ledelsen af et under et stående udvalg hørende forvaltningsområde.

5. § 29, stk. 4, litra a, affattes således:

»a) et stående udvalg, hvis den ansatte i medfør af stk. 2, litra a, er udelukket fra medlemskab af udvalget.«.

§ 29.

Stk. 4. Ingen, der lever i ægteskab eller i et forhold, der kan sidestilles med ægteskab, med en person, der er ansat af kommunalbestyrelsen, kan være medlem af

- a) det stående udvalg, hvis forvaltningsområder omfatter den ansattes tjenestlige virksomhed, hvis den ansatte er umiddelbart ansvarlig for ledelsen af udvalgets forvaltningsområde eller i øvrigt har ledende administrative funktioner inden for forvaltningsområdet.
- b) økonomiudvalget, hvis den ansatte er umiddelbart ansvarlig for eller i øvrigt har ledende administrative funktioner inden for økonomiudvalgets forvaltningsområde eller er umiddelbart ansvarlig for ledelsen af et under et stående udvalg hørende forvaltningsområde.

c) magistraten, jf. § 64, hvis den ansatte er umiddelbart ansvarlig for eller i øvrigt har ledende administrative funktioner inden for forvaltningsområdet i den magistratsafdeling, der forestås af den pågældende, eller er umiddelbart ansvarlig for ledelsen af et under en af de andre magistratsafdelinger hørende forvaltningsområde.

§ 2

I lov om Københavns Kommunes styrelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 538 af 3. august 1989, affattes § 24, stk. 2, således:

»*Stk. 2.* Kommunalt ansatte, der er umiddelbart ansvarlige for ledelsen af et forvaltningsområde i en magistratsafdeling, kan ikke være medlem af et udvalg, hvis sagsområde omfatter det pågældende forvaltningsområde.«.

§ 24.

Stk. 2. Ingen, der er ansat i kommunens tjeneste, kan samtidig være medlem af et udvalg, en kommission, en bestyrelse, en institution eller lignende, hvori spørgsmål vedrørende hans tjenstlige forhold kan komme til behandling.